

שעשו שסמוכים עליהם נקראים
חיות קטנות עם גדולות, להתחבר
באחד, לתקן בהם את המלכה,
לשמח בהם עליונים ותחתונים,
כמו שנאמר (שם) לויתן זה יצרת
לשחק בו. משום כך רבות בנות
עשו חיל. [ואת עלית על בלנה, כמו שנאמר
(מלכים-א ז) עמד על שני עשר בקר שלשה פנים
צפונה ושלשה וגו' וכתוב והים עליהם מלמעלה. הנינו
ואת עלית על בלנה].

ועל זה בנות צעדה עלי שור. בנות
צעדה?! צועדות הנה צריף
לכתב! אלא אותה העין שכתובה
למעלה, ומיהו? עין משפט, והוא
עומד עלי עין, והוא עין, צעדה
ופוסעת לקחת בנות לתקוניה,
וזהו בנות צעדה, ולא בנים. בנות
צעדה, הסתפקה לתקוניה, ולא
בנים. וימרוהו ורבו -
בהסתכלות של אהבה אליו,
ככתוב (שיר ו) הסבי עיניך מנגדי
שהם הרהיבני. ועל זה וישטמהו
בעלי חצים.

והשב באיתן קשתו, זו קשת. מה
זה קשת? זו בת זוגו. באיתן -
חזק הלבשה עליו, שלא נחלש
פחה, שהרי ידעה שיוסף לא
יסטה באותה דרגה של אות
הברית שלו לימין ולשמאל.

ויפזו, מה זה ויפזו? אלא כמו
שכתוב (תהלים יט) הנחמדים מזֶהב
ומפז רב, וכתוב (איוב כח) ותמורתה
פלי פז. התפברו זרועותיו
במרגלית עליונה. מידי אביר
יעקב - מאותם שני צדדים
שהתחזק בהם יעקב. משם רעה
אכן ישראל - משם נזוגית אותה
אכן יקרה, כמו שאמרנו. עוד,
מאותם שנים עשר צדדים נזוגית
אותה אכן יקרה, שהם צפון

תרין סטריין, דאתקיף בהו יעקב. משם רועה אכן ישראל, מתמן אתון
ההוא אכן יקרה, כדקאמרן. תו, מאינון תריסר סטריין, אתון ההוא אכן

מאי רבות. אלא כמה דכתיב, (בראשית יח) זעקת
סדום ועמורה כי רבה, כמו גדלה. וכן רבות
גדולות, עלאין, ורברבין על כלא. ואלין
אקרון חיות גדולות. עשו חיל, ההוא חיל
דעבדו דסמיכין עלייהו, אקרון חיות קטנות
עם גדולות, לאתחברא כחדא, לאתתקנא
בהו מטרוניתא, למחדי בהו עלאין ותתאין.
כמה דאת אמר, (תהלים קד) לויתן זה יצרת
לשחק בו, בגיני כך רבות בנות עשו חיל.
(ס"א ואת עלית על בלנה כמה דאת אמר, (מלכים א ז) עמד על שני עשר
בקר שלשה פנים צפונה ושלשה וגו' וכתוב והים עליהם מלמעלה הנינו
ואת עלית על בלנה).

ועל דא בנות צעדה עלי שור. בנות צעדה,
צועדות מיבעי ליה, אלא ההוא עין
דכתיב לעילא, ומאן איהו, עין משפט,
ואיהו קאים עלי עין, ואיהו עין, צעדה,
ופסעת למיטל בנות לתקוניה, והינינו בנות
צעדה, ולא בנים, בנות צעדה, אסתכלת
לתקוניה, ולא בנים. וימרוהו ורבו,
באסתכלותא דרחימו לגביה. כדכתיב, (שיר
השירים ו) הסבי עיניך מנגדי שהם הרהיבני.
ועל דא וישטמהו בעלי חצים.

והשב באיתן קשתו דא קשת. מה קשת דא
בת זוגו. באיתן, תקפא אלבישת
עלוי, דלא אחלשת חילא, דהא ידעת דיוסף
לא יסטי בההוא דרגא, דאת קיימא דיליה,
לימינא ולשמאלא.

ויפזו, מאי ויפזו. אלא כדכתיב, (תהלים יט)
הנחמדים מזֶהב ומפז רב. וכתיב,
(איוב כח) ותמורתה פלי פז. אתייקרו דרועוי
במרגליתא עלאה. מידי אביר יעקב, מאינון
תרין סטריין, דאתקיף בהו יעקב. משם רועה אכן ישראל, מתמן אתון
ההוא אכן יקרה, כדקאמרן. תו, מאינון תריסר סטריין, אתון ההוא אכן